

den betaler sig, naar Betingelserne skulde være lige med Ublaudets, og der ikke skulde sættes kunstige Præmier for Tobaksdyrkning her i Landet, og ikke være en Maade at omgaa Tolden paa; saa er det saagodtsom aldeles intet Overflud, der fremkommer. Netop for os, der lægge saa overordentlig Vægt paa at komme til Dyrkning af forskjellige Handelsplanter, ikke blot af økonomiske Grunde, men ogsaa af sociale Grunde, er det vigtigt, at den Bet, der betrædes, er sund og naturlig, saa at man kan vedblive at gaa den, at de Anstængelser, der gjøres for at indføre Handelsplanter, kunne føre til en Dyrkning, der kan fortsættes og videre udvikle sig i Tidernes Løb, at den i og for sig maa betragtes som heldig, at den tillige er saadan, at den ikke nødvendigt dog tidlig eller sent maa standse. Derfor er der, tror jeg, al mulig god Grund til at belægge denne Dyrkning med en Afgift, der efter sunde økonomiske Grundsaetninger netop bør kræves, inden den udvikler sig for meget. Idet den meget ærede Minister udviklede, at vi saaledes vanskeligt kunde faa den finansielle Erstatning, som vi maa have, saalænge vi ligesom nu bevilge saameget til Forsvarsvæsenet (Stemmer Na, Na!) — ja, man maa virkelig kalde det Meget, da det er $\frac{1}{3}$ af Statens Indtægter og Halvdelen af Skatterne; saalænge som man med Nette eller Urette er enig om disse Udgifter, saa er det nødvendigt for Finansministeren at se sig om efter forøgede Indtægtskilder —, forbigik den ærede Minister paa den mærkeligste Maade det Punkt, som det ærede Medlem for Roeskilde (Hage) med saa stor Styrke og fuldkommen Ret accentuerede, nemlig Brændevin og Spirituosa. Naar jeg kaster Blikket paa alle Europas Bessatninger, saa er der næppe noget Land, der er saa nænsomt som vi overfor denne Bessatningsgjenstand. Jeg har tilladt mig, at henlede den ærede Forsamlings Opmærksomhed paa den Maade, hvorpaa man kunde vinde den forøgede Indtægt for Statskassen og ikke gjøre Brændevin billigere, nemlig ved at lade inden- og udenlandsk Producenter blive lige og ikke begunstige de indenlandsk, men jeg maa ogsaa slutte mig til det ærede Medlem fra Roeskilde (Hage) i, at

naar vi se os om efter en Erstatning for den Masse Afgifter, der maa tages bort, naar vi tilgavns skulle reformere Toldafgifterne, saa maa vi blive staaende ved Brændevinen. Jeg indrømmer, at det er en Afgift, der haardest falder paa den fattigste Del af Befolkningen, som mindst er istand til at bære Afgifter, men se vi os om efter et Supplement for de forøgede Toldudgifter, for de økonomisk mest uheldige Sætter, der maa kastes bort, saa kunne vi ikke blive staaende ved Brændevin alene; jeg troer, at man maa søie noget Andet til. Jeg tør nu ikke anbefale som et praktisk Maal at gaa til en Indkomstskat af 10 pCt.; jeg vil ikke nægte, at vi mulig engang i Fremtiden, naar mange Forandringer have fundet Sted, vilde komme dertil, men jeg vil ikke tage i Betænkning, naar vi paa den ene Side forhøje Brændevinsafgiften, saa ogsaa paa den anden Side at forhøje Indkomstskatten, saa at vi kunne kaste Halvdelen eller endog over Trejerdedelen af vore Toldsatser bort. Og naar jeg ser, paa hvilken Maade Brændevinsafgiften tynger Befolkningen, saa anser jeg det for saameget ønskeligere, at vi kunne faa den halve Erstatning ved Siden af Brændevinsafgiften betalt gennem Indkomstskatten. Brændevinsafgiften hviler haardest, om ikke paa den fattige saa paa den mindre Bemidlede Del af Befolkningen, hvorimod der Intet er tilhinder for at lægge Indkomstskat udelukkende paa den mere velhavende Del af Befolkningen, saaledes at man, naar de mindre Bemidlede betale Mere gennem en højere Brændevinsafgift, denne indirekte Maade, som det passer bedst for dem at betale paa, saa lader Indkomstskatten hvile paa de mere Bemidlede, der ikke føle Byrden af den indirekte Skat, saa at Indkomstskatten kommer til at hvile paa den højere Indtægt af personligt Arbejde og paa Formuen, thi naar vi ret vilde forhøje den direkte Bessatning, saa er det nødvendigt, at vi faa den sammensatte Skat paa Indkomst og Formue, og uagtet den ærede Indenrigsminister ikke er tilstede, kan jeg ikke Andet end beklage — jeg har søgt en anden, særlig Leilighed til at beklage det —, hvad jeg tror, at Flertallet er enig med mig om, at det er noget uhel-